

komme til i dette aldeles singulære Tilfælde om 100 Aar at betale 400 Rbd.; men den har for dette Tidrum paa den anden Side vundet alle Renterne; og vil man sætte, at Obligationen findes om 1000 Aar, Noget, som jo i vore Dage er aldeles usandsynligt, vil Beløbet blive 4000 Rbd.; men denne Ristio ligeoverfor det lange Næremaal, i hvilket Staten har sparet Renterne, har for Staten ingen Betydning. Naar man altsaa vil indføre en saadan Præscription, er det til Bedste for de Enkelte, der miste Statsforfkrivninger, som man vil erstatte dem, men som man ikke kan erstatte dem, uden at man er vis paa, at der ikke opstaaer Krav fra en anden Side, fra den, som har Bevistet i Hænde, og som bag-efter kommer frem dermed, hvorved Staten kunde komme til at betale dobbelt. Det er altsaa dog egentlig til Gavn for Statscreditorerne, at man fastsætter denne Forældelse, og man kan altsaa sige, at det er imod sig selv, at Staten vedtager denne tilbagevirkende Kraft, og at i det Tilfælde, hvor Lovgivningsmagten giver en Lov en tilbagevirkende Kraft, der kun kan afficere Staten selv, har det jo ikke nogen synderlig Betydning, om man handler mod den almindelige Regel ikke at give Love tilbagevirkende Kraft. Men det er jo ikke absolut givet, at disse Statsforfkrivninger ikke i dette Dieblit kunne være paa saadanne Steder, hvor de ikke let kunne præsenteres, og at de ikke maaskee kunne komme tilveie i 1873 eller 1874. De kunne have været forsvundne eller have ligget hen i en Række af Aar, og, naar man saa kommer med dem i 1873 eller 1874, siges der, at de ikke have været præsenterede siden 1853 eller 1854, og at de nu ere præsciberede ifølge denne Lov, som altsaa i dette Tilfælde har faaet tilbagevirkende Kraft overfor Enkeltmand. Dette synes mig ikke rigtigt, og jeg troer, at der her maa indtræde en Vending. — Det er imidlertid ikke alene imod selve Retsreglen i denne Lov, at jeg maa gjøre Indvending; det forekommer mig ogsaa, at, hvis det virkelig skal være saa, at Loven skal have tilbagevirkende Kraft, saa er dette i alt Fald udtrykt i en saa uheldig Form, at det ikke forekommer mig, at Landsthinget — men det er naturligtvis No-

get, jeg maa henstille til nærmere Overveelse af de Herrer Jurister — ret vel kan lade Lovforslaget passere. Den første Paragraph siger, at Lovgivningens almindelige Regler skulle kunne anvendes paa Statsforfkrivninger, og ved at læse denne Paragraph ahner man aldeles ikke, at det er Noget, hvis Virkning skal indtræde strax; men, naar man kommer til § 3, saa slutter man sig dertil, idet denne Paragraph vel ikke med rene Ord siger, at Forældelsen allerede begynder at løbe fra 1852, men derimod indirecte udtaler det, idet den bestemmer, at Forældelsen ikke indtræder før 1872. Nu seer jeg vel, hvad Meningen er af § 3. Den er aabenbart den, at man ikke har villet udsætte de Enkelte, som allerede for lang Tid siden, maaskee i 1852, have anmeldt, at de have mistet Statsobligationer, for at vente endnu 20 Aar, inden der kan gives dem Erstatning i Genhold til denne Lov; det seer jeg meget vel. Men jeg troer ikke, det gaar an i disse Forhold paa denne Maade at komme disse Folk til Hjælp. Vilde man gjøre noget Særligt for dem, saa synes jeg, at man maatte indskrænke det saaledes, at der kom en Bestemmelse ind i Loven, som lod paa, at, forsaavidt allerede nu Statsobligationer maatte være anmeldte for Finanzministeriet som bortkomne, saa skulde for disse bestemte anmeldte Obligationers Bedkommende Fristen regnes tilbage, skjøndt jeg heller ikke vilde finde dette ganske correct; thi det kunde jo tænkes, at disse anmeldte Forfkrivninger befandt sig i Andenmands Haand, saa at det ligeoverfor ham vilde være uheldigt, om Loven havde denne tilbagevirkende Kraft. Men jeg troer, at dette Punkt i ethvert Tilfælde er et saadant, at det fortjener at komme under noie Overveelse, inden man slutter denne Sags Behandling, og navnlig inden man ved 3die Behandling endelig vedtager Loven.

Skjøndt dette er det Væsentligste, som jeg har paa Sinde, er der dog tillige et Par andre Punkter i Lovforslaget, der forekomme mig at kunne forlange en lidt nætere Prøvelse og Undersøgelse end den, de have faaet. Saaledes vil jeg ikke nægte, at allerede Redactionen af den første Paragraph støder mig noget. Naar det nemlig først hedder ganske i Admin-